

РЕШЕНИЕ

№ 1016

гр. Варна, 04.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 6 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Радостина Методиева

при участието на секретаря Величка М. Велчева
като разгледа докладваното от Радостина Методиева Административно наказателно дело № 20233110201999 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН и е образувано по жалба на "Крафт Крю" ЕООД, ЕИК 206717789, със седалище и адрес на управление с. Градинарово, общ. Провадия, обл. Варна, подадена чрез адв. В. Д. от АК Варна, срещу НП № 03-2201260/04.01.2023 г., издадено от директора на Дирекция "Инспекция по труда", гр. Варна, с което на основание чл. 413, ал. 2 от КТ на ЮЛ е било наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 2000 лв. за нарушение на чл. 284, ал. 1 от Кодекса на труда във връзка с чл. 246, ал. 1 от Наредба № 7 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места и използване на работното оборудване.

В жалбата си въззивникът твърди, че НП е издадено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Твърди, че лицето посочено в НП не е било негов работник и той няма качеството на работодател спрямо него. Сочи, че нито в АУАН нито в НП се съдържали факти от които да се направи подобен извод, а НП не отговаряло на формалните изисквания на чл. 57, ал.1, т.5 от ЗАНН тъй като липсвали факти свързани със съставомерни елементи на трудово правоотношение.

Отделено от това сочи, че били допуснати и нарушения при определяне размера на санкцията. Моли НП да бъде отменено., а в условията на алтернативност моли да бъде намален размера на наложеното наказание до

минималния предвиден в закона.

В съдебно заседание за въззивното дружество, редовно призовано, представител не се явява.

Процесуалният представител на въззиваемата страна оспорва жалбата, а във фазата по същество моли НП да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно издадено като счита, че нарушението вменено на въззивника е безспорно доказано. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Варненска районна прокуратура, редовно призована за датата на съдебното заседание, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

След преценка на събраните по делото доказателства съдът прие за установено от фактическа страна следното:

На 24.11.2022год. служители на Дирекция „ИТ“ Варна сред които и св. Н. И., извършили проверка по сигнал на територията на КРЗ „Одесос“ в гр.Варна. При обхода по работните места, на кей №6 проверяващите установили лица да извършват дейности по почистване на палубата на м/к „Сий Лайн“.

Едно от лицата се представило като С. З. С. и в декларация по чл. 402 от КТ декларирало, че работи за въззивното дружество от 24.11.2022год., като общ работник/чистач, че работи на обект м/к „Сий Лайн“, кей 6, островна зона, гр.Варна, с работно време от 08:00ч. до 16:00ч., че няма сключен трудов договор нито граждански такъв, при договорено трудово възнаграждение в размер на 40лв. дневно, както и че почивка 1 час в работния ден. Декларацията била написана от друго лице В.П. което също се подписало и написало, че декларацията е попълнена под диктовката на С. С..

На същата дата св. И. издал постановление за обявяване съществуването на трудово правоотношение между въззивното дружество и С. З. С..

Тъй като в момента на проверката на обекта нямало представител на въззивното дружество до същото била изпратена призовка по чл. 45, ал.1 от АПК за явяване на негов представител в Д „ИТ“ Варна и представяне на редица документи в това число и пълните трудови досиета на установените работници.

На 02.12.2022год. се явило упълномощено от представляващия дружеството лице – Светослав Трендев, което подписало постановлението за обявяване съществуването на трудово правоотношение между въззивното дружество и С. З. С..

На същата дата на упълномощеното лице била връчена и покана адресирана до управителя на въззивното дружество за явяване на 07.12.2022год. в 13:30ч. в сградата на Д „ИТ“ Варна за съставяне и връчване на АУАН.

На посочената дата представител на въззивното дружество не се явил и на 08.12.2022год. срещу въззивното дружество бил съставен АУАН № 03-2201260, в който било посочено, че същото е нарушило разпоредбата на чл.284, ал.1 от КТ вр. чл. 246, ал.1 от Наредба №7 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места и използване на работното оборудване, тъй като като работодател не е осигурило работни обувки на лицето С. З. С. ЕГН *****, установено по време на проверката по работни места в гр.Варна, Островна зона, на територията на кораборемонтен завод „Одесос“ кей №6, м/к „Сий Лайън“ да изпълнява длъжността общ работник/чистач. В АУАН било посочено още че нарушението било извършено на 24.11.2022год. в гр.Варан, Островна зона, на територията на кораборемонтен завод „Одесос“, когато лицето било установено да престира труд в полза на дружеството.

Актът бил изпратен на въззивното дружество по пощата, съобразно нормата на чл. 416, ал.3 от КТ и бил получен на адреса на управление от С. Т., упълномощен от представляващата дружеството към оня момент на 13.12.2022год.

В срока по чл. 44 от ЗАНН срещу акта не били подадени писмени възражения и на 04.01.2023год. въз основа на него директорът на дирекция „ИТ“ Варна издал атакуваното НП 03-2201260, като е възприел изцяло констатациите описани в акта, приел е, че въззивното дружество като работодател не е осигурило работни обувки на лицето С. З. С. ЕГН *****, с което е нарушило разпоредбата на чл. чл.284, ал.1 от КТ вр. чл. 246, ал.1 от Наредба №7 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места и използване на работното оборудване и на основание чл. 413, ал.2 от КТ му наложил адм. наказание имуществена санкция в размер на 2000лв.

В съдебно заседание като свидетел е разпитан Н. И. – актосъставител. Същият в показанията си възпроизвежда възприятията си от извършената проверка и констатациите от същата с нужната конкретика. Сочи, че С. С. сама казала името на работодателя си но тъй като казала че не може да пише декларацията била попълнена от друго лице. Заявява също така, че работниците казали, че нямат документи за самоличност, но С. сама посочила личните си данни, както и че била облечена със скъсани дрехи и някакви обувки.

Съдът кредитира показанията на посочения свидетел, тъй като са последователни, логични от една страна, а от друга са в пълен унисон с приложените към АНП писмени доказателства.

Приложените към АНП писмени доказателства – заповед за компетентност на АНО, призовка по чл. 45 от АПК, протокол за извършена проверка, пълномощно изходящо от управителя на въззивното дружество към С.Т., идентификационна карта, договор № 304-2022год. сключен между въззивното дружество и „КРЗ „Одесос“ АД, списък на работниците и

служителите на Крафт Крю ЕООД, декларация по чл.402 от КТ от С. З. С., постановление за обявяване на трудово правоотношение съдът кредитира изцяло.

Горните обстоятелства съдът приема за установени въз основа на показанията на св. И., приложени към АНП писмени доказателства.

При така приетата за установена фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в законоустановения срок за обжалване, поради което следва да бъде разгледана по същество.

При извършената цялостна служебна проверка с оглед задължението си по чл. 314, ал. 1 НПК съдът установи, че АУАН и НП са издадени от компетентните длъжностни лица и в сроковете по чл. 34 от ЗАНН. В същото време обаче констатира, че както АУАН така и НП са издадени в нарушение на нормите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, а именно на първо място в същите липсва описание в достатъчна степен на вмененото на въззивника нарушение и в тази връзка напълно споделя изложеното в жалбата, че данни в обст. части на двата акта липсват данни които да обусловят наличие на трудово правоотношение между въззивното дружество и лицето С. З. С., а от там и възникването на последващи задължения в тази връзка. Факти описващи елементи на трудово правоотношение не са изложени.

На следващо място в АУАН и НП като нарушена норма е посочена тази на чл. 284, ал.1 от КТ, която вменява в задължение на работодателят да предоставя безплатно специално работно облекло и лични предпазни средства на работниците и служителите, които работят със или при опасни или вредни за здравето или живота машини, съоръжения, течности, газове, стопени метали, нажежени предмети и други подобни.

В случая в обст. части липсват факти свързани с това в каква среда е била осъществявана дейност от лицето С. С. и какво точно е правило. Посочените факти са от съществено значение и са част от обективната съставомерност на вмененото нарушение. На следващо място нормата на чл. 246, ал.1 от Наредба №7 която е посочена във вр. чл. 284 от КТ сама по себе си не представлява самостоятелен състав на адм. нарушение доколкото е бланкетна и препраща към друг нормативен акт определящ реда за предоставяне на специални предпазни средства и работно облекло. В края на краищата на какво основание е прието, че въззивника изобщо е следвало да предостави работни обувки и по кой ред, не е ясно. Не е ясно и какво изобщо се има предвид под работни обувки, в частност какви е трябвало да бъдат тези обувки и какво ги отличава от общоприетата дума за обувки.

Съдът намира, че посочените по-горе нарушения на процес. правила са съществени такива и са достатъчно основание за отмяна на НП на процес. основание тъй като водят до грубо нарушаване правото на защитата на наказаното лице. Същото е лишено от възможността да разбере в

извършването на какво точно нарушени е обвинено, при какви приети за установени факти за да организира адекватно защитата си срещу повдигнатото обвинение. то обвинение. В тази връзка следва да се отбележи, че е абсолютно недопустимо факти свързани с обективната съставомерност на което и да е нарушение да бъдат установявани едва в хода на съдебното следствие. Отделен е въпроса, че в случая и в хода на съдебното следствие не бе установено на какво основание въззивника е бил длъжен да предостави на лицето С. С. обувки доколкото не бяха установени факти относими към нормата на чл. 284 от КТ. Установено бе единствено, че лицата чистели палубата на кораб, който факт сам по себе си не може да бъде отнесен към състава на чл. 284 от КТ, а от показанията на св. И. се установява че С. е била с обувки, при наличие на други работници с чехли.

С оглед на всичко изложено по-горе съдът счита, че атакуваното НП е издадено в нарушение на закона, същото страда и от пороци, които го правят процес. недопустимо и като такова следва да бъде отменено.

По разноските.

Искане за присъждане на разноски е направено само от въззиваемата страна, но с оглед изхода на делото (НП подлежи на отмяна) се явява неоснователно. В тези случаи разноски не й се дължат.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал.2, т.1 от ЗАНН Варненският районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ НП № 03-2201260/04.01.2023 г., издадено от директора на Дирекция "Инспекция по труда", гр. Варна, с което на Крафт Крю“ ЕООД ЕИК 206717789, със седалище и адрес на управление с.Градинарово, общ. Провадия, обл.Варна, на основание чл. 413, ал. 2 КТ е било наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 2000 лв. за нарушение на чл. 284, ал.1 от Кодекса на труда вр. чл. 246, ал.1 от Наредба №7 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места и при използване на работното оборудване.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Варненски административен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщението от страните, че решението и мотивите са изготвени.

Съдия при Районен съд – Варна: _____